

Událost - její „jednota“

Jednota (integrovanost) události není na jejím počátku „dána“ jako něco hotového, předem daného nebo do detailu naprogramovaného, ale musí být „vykonávána“ stejně, jako musí událost vykonávat své vlastní „bytí“. A protože ani své vlastní bytí nemůže žádná (pravá) událost vykonávat bez určitého „prostředí“, v něm jsou i jiné události a shluky událostí, na něž reaguje a z něhož si selektivně bere leckteré jako („živý“, tj. aktivní) materiál pro svou realizaci (pro své uskutečňování), je samo uskutečňování každé události ve svém průběhu ovlivňováno právě oním setkáváním s jinými událostmi a reagováním na ně, jakož i reagování jiných událostí na onu reagující. Právě proto nemůže být sjednocenost, integrovanost takové události před dáno hned při počátku událostního uskutečňování. Jednota (sjednocenost) události není tedy nějakou počáteční a hotovou výbavou, která by se jen lépe či hůře uskutečňovala, ale představuje jakýsi stál ještě „měkký“, „plastický“ rozvrh, který se může v jistých mezích ještě dále přizpůsobovat a upravovat. Právě tato možnost úprav, které zčásti závisí na aktivitě a schopnosti události samé (a nejsou převoditelné jen na nějaké vnější vlivy), je předpokladem a podmínkou možnosti zapojení nižších událostí do komplexu událostí vyšších, aniž by tím byla integrovanost jedněch či druhých narušována nebo třeba jen omezována.

(Písek, 061202-4.)